

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616200074
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1616200074.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobkyne: V. V., Z.. XX.X.XXXX, B. Q. X, B., zast. JUDr. Jozef Boledovič, advokát, so sídlom Úzka 578/4, Rovinka, proti žalovanému: L. F., Z.. X.X.XXXX, B. Q. X, B., o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 25. januára 2017, č. k. 4C/2/2016-35, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný má právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil, žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalobkyni vrátil súdny poplatok z podaného návrhu v sume 92,80 €.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 C.s.p.. Podľa citovaných zákonných ustanovení vzhľadom na to, že v prejednávanej veci vzala žalobkyňa žalobu voči žalovanému v celom rozsahu späť skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súd konanie zastavil bez posúdenia postoja žalovaného k späťvzatiu žaloby, keďže jeho prípadný nesúhlas z akýchkoľvek dôvodov by bol v zmysle § 146 ods. 1 C.s.p. bez právneho významu.

3. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 v spojení s § 257 C.s.p.. Súd prvej inštancie skúmal primárne zavinenie na zastavení konania. Žalobkyňa tvrdila, že noví vlastníci susediacej nehnuteľnosti D.. P. B. T. F.. U. B. reagovali na zaslané výzvy a odstránili zásah ku dňu 19.11.2016 výrubom tieniacich tují, čím odpadol predmet sporu, čo preukazovala písomnosťou, ktorú adresovala sama žalobkyňa svojmu právnomu zástupcovi. Z uvedeného však nijako nevyplýva, že žaloba bola podaná dôvodne a bola vzatá späť z dôvodov na strane žalovaného, nevyplýva teda skutočnosť, že k výrubu tují na susediacom pozemku prišlo práve z dôvodu odstránenia tvrdeného zásahu do vlastníckeho práva žalobkyne, a nie na základe rozhodnutia nových vlastníkov z iných dôvodov s konaním nijako nesúvisiacich (napr. estetické dôvody). V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 C.s.p.). Aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa zásady úspechu vo veci, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. S ohľadom na okolnosti súdnej veci nebolo podľa názoru súdu prvej inštancie možné ustáliť zavinenie žalobkyne alebo žalovaného na zastavení konania, z uvedeného dôvodu súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na ich náhradu.

4. O vrátení súdneho poplatku súd prvej inštancie rozhodol podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb.

5. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o náhrade trov konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že prizná žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie podľa nej nevzal do úvahy, že žalobný návrh zo dňa 5.1.2016 smeroval proti žalovanému (L. F.), ktorý dlhodobo nereagoval na výzvy žalobkyne, ani predžalobnú výzvu na odstránenie protiprávneho zásahu a preto bol podaný dôvodne. Po zistení, že žalovaný kúpnu zmluvou zo dňa 24.3.2016 previedol vlastníctvo nehnuteľností na nových vlastníkov, ktorých o existencii sporu neinformoval, oslovila žalobkyňa nových vlastníkov a to opakovane s výzvou na riešenie veci. Nakoľko noví vlastníci na výzvu v primeranej lehote nereagovali, požiadala žalobkyňa podaním z 3.8.2016 o pripustenie zmeny strán sporu. Súd o návrhu procesne nerozhodol. Žalobkyňa zobrala žalobu späť po tom, čo noví vlastníci evidentne pod tlakom podanej žaloby a opakovaných urgenciách žalobkyne protiprávny zásah odstránili. Súd túto skutočnosť, t.j. dôvodnosť podanej žaloby nebral do úvahy a bez opory v skutkovom stave vyvodil nedoložený záver o iných dôvodoch výrubu tují. Súd mal vec posúdiť tak, že späťvzatie žaloby zavinili žalovaní, lebo žalobkyňa vzala žalobu späť po tom, čo žalovaní protiprávny stav odstránili.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne v stanovenej lehote nevyjadril.

7. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t. j. pokiaľ ide o náhradu trov konania) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie v napadnutej časti je potrebné potvrdiť.

9. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 8.1.2016 domáhala voči žalovanému L. F. zdržania sa neoprávneného zásahu do vlastníckeho práva žalobkyne spôsobovaného zatiaľovaním jej v žalobe špecifikovaných pozemkov. Žalovaný bol vlastníkom nehnuteľností evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX v k. ú. F., H. F., vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálnym odborom, susediacich s nehnuteľnosťami žalovanej. V priebehu konania došlo k prevodu nehnuteľností pôvodne patriacich žalovanému na D.. F.. P. B. T. F.. U. B.. Dňa 9.8.2016 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobkyne, ktorým žiadala pripustenie vstupu D.. F.. P. B. T. F.. U. B. na miesto doterajšieho žalovaného. Súd prvej inštancie o tomto návrhu žalobkyne nerozhodol. Dňa 2.12.2016 bolo súdu prvej inštancie doručené späťvzatie žaloby, ktoré žalobkyňa odôvodnila tým, že noví majitelia susedných nehnuteľností zásah do vlastníckych práv žalobkyne odstránili výrubom tieniacich stromov.

11. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že v prípade, ak nemožno ustáliť zavinenie zastavenia konania konkrétnou stranou sporu, ide o dôvod hodný osobitného zreteľa podľa § 257 C.s.p., pre ktorý súd neprizná náhradu trov konania. Odvolací súd má za to, že situácia, kedy nemožno žiadnej strane sporu pričítať zavinenie zastavenia konania, je pomerne bežná a nevykazuje žiadne znaky výnimočnosti či mimoriadnosti. Spravidla pôjde najmä o prípady, kedy strany medzi sebou uzavreli mimosúdnu dohodu. V takomto prípade je o trovách zastaveného konania potrebné rozhodnúť podľa § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Toto ustanovenie nemožno vykladať len doslovne a aplikovať ho len na prípady, kedy je možné určiť zavinenie zastavenia konania konkrétnou stranou sporu. Pri jeho logickom výklade je z neho možné vyvodiť, že ak žiadna strana nezavinila zastavenie konania, prípadne ako ho obe zavinili v rovnakej miere, súd žiadnej zo strán náhradu trov konania neprizná.

12. V zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. povinnosť nahradiť trovy konania zaťažuje tú stranu sporu, ktorá procesne zavinila zastavenie konania. Ak je dôvodom zastavenia konania späťvzatie žaloby, je potrebné z hľadiska skúmania procesného zavinenia posúdiť dôvody, ktoré žalobcu viedli k tomu, že nemá ďalej záujem pokračovať v konaní. V zásade procesnú zodpovednosť za zastavenie konania nesie žalobca,

ktorý svojim úkonom - späťvzatím žaloby spôsobil zastavenie konania. Spravidla jediným prípadom, kedy možno zavinenie zastavenia konania pričítať žalovanému je ten, keď žalobca podal žalobu síce dôvodne (pričom dôvodnosť sa posudzuje z procesného hľadiska), ale v priebehu konania na strane žalovaného nastali také skutočnosti, pre ktoré stratilo pokračovanie konania a dosiahnutie meritórneho rozhodnutia pre žalobcu význam. Najčastejšie pôjde o prípady, kedy sa žalovaný správal v zmysle žalobného petitu a splnil to, čoho sa žalobca domáhal.

13. V posudzovanej veci žalobkyňa zobrala svoju žalobu späť vzhľadom na skutočnosť, že právni nástupcovia žalovaného odstránili stromy tieniace pozemok žalobkyne, čím odstránili žalobkyňou tvrdený rušivý zásah do jej vlastníckeho práva.

14. Žalobkyňa navrhla aby do konania na miesto žalobcu vstúpili súčasní vlastníci nehnuteľností evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX v k. ú. F., H. F., vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálnym odborom, susediacich s nehnuteľnosťami žalobkyne. O tomto jej návrhu nebolo súdom prvej inštancie rozhodnuté. Za súčasného stavu konania, kedy bolo právoplatne rozhodnuté o späťvzati žaloby voči pôvodnému žalovanému L. F. a konanie bolo voči nemu zastavené, je potrebné rozhodnúť aj o trovách konania vo vzťahu k žalobkyňi a žalovanému L. F., ktorí jediní sú stranami tohto sporu. Hoci je možné, aby bolo o zmene strany sporu rozhodnuté i v odvolacom konaní, odvolací súd považuje za vylúčené, aby o zmene rozhodol, pokiaľ koná len o odvolaní voči trovám konania. V takomto prípade je rozhodnutie o trovách konania viazané na rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, pričom nemožno oddeľovať výrok tohto rozhodnutia od subjektov, ktorých sa týka, teda od žalobkyne a žalovaného. Nadobudnutím vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam od žalovaného sa síce ich noví vlastníci stali jeho právnymi následníkmi vo vzťahu k právam a povinnostiam viazaných na týchto nehnuteľnostiach, avšak k procesnému nástupníctvu dochádza až právoplatnosťou rozhodnutia súdu o zmene strany sporu. Nakoľko takéto rozhodnutie v konaní absentuje, k procesnému nástupníctvu na strane žalovaného v posudzovanej veci nedošlo a preto sú nedôvodné odvolacie námietky žalobkyne, ktorá poukázala na správanie sa nových vlastníkov dotknutých nehnuteľností, ktorí podľa jej vyjadrenia odstránili rušivý stav, čím splnili to, čoho sa žalobkyňa domáhala. Z hľadiska rozhodnutia o trovách konania zásadne nie je relevantné správanie sa subjektov, ktoré nie sú stranami sporu, aj keď medzi nimi a stranou sporu došlo podľa hmotného práva k sukcesii.

15. Pre rozhodnutie o trovách konania je tak významné posúdiť zavinenie jeho zastavenia a to vo vzťahu k subjektom, ktoré sú stranami sporu, teda žalobkyňi a žalovanému. Z tvrdení žalobkyne vyplýva, že žalovaný sa nesprával v zmysle žalobného petitu a teda rušivý zásah, ktorého odstránenia sa žalobkyňa domáhala, nebol odstránený žalovaným. Z toho vyplýva, že žalovaného nie je možné považovať za subjekt, ktorý zavinil zastavenie konania. V takom prípade nesporne platí, že vinu za zastavenie konania nesie žalobkyňa, ktorá žalobu vzala späť a je v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. povinná nahradiť trovy konania.

16. Napriek tomu, že odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania a vznikla jej povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému, odvolací súd nemohol žalovanému priznať náhradu trov konania, nakoľko žalovaný sa proti rozhodnutiu o náhrade trov konania, ktorým súd prvej inštancie žiadnej zo strán sporu ich náhradu nepriznal, neodvolal. Predmetné rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním iba zo strany žalobkyne. Podľa čl. 16 ods. 3 C.s.p. medzi základné princípy civilného sporového konania patrí i princíp zákazu reformatio in peius, podľa ktorého v konaní o opravnom prostriedku a v ďalšom konaní nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila. Vzhľadom na uvedený princíp, nemohol odvolací súd napadnuté uznesenie zmeniť, ani zrušiť v neprospech žalovanej, teda jediným možným rozhodnutím zostalo potvrdenie uznesenia.

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd uzneseniu súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).